

Optimalni filtri – Vinerov filter

Optimalni Vinerov (*Wiener*) filter pripada klasi linearnih filtera. Riječ optimalni se koristi u smislu minimalne sredjektivadratne greške (*mse*).

Uz pretpostavku da se radi o aditivnom šumu i da se poznaju neke statističke karakteristike šuma, uprošten model slike sa šumom (bez degradacije) može se dati u obliku:

$$c(x, y) = a(x, y) + n(x, y)$$

Ako su slika i šum stacionarni slučajni 2D signali sa srednjim vrijednostima oba signala jednakim nuli i ako su slika i šum međusobno linearno nezavisni, procjena slike je jednaka konvoluciji:

$$\hat{a}(x, y) = h_w(x, y) * c(x, y)$$

gdje je $h_w(x, y)$ impulsni odziv Vinerovog estimatora koji se određuje minimizacijom sredjektivadratne greške:

$$E\{|e(x, y)|^2\} = E\{|a(x, y) - \hat{a}(x, y)|^2\}.$$

Po principu ortogonalnosti ($e(x, y)$ i $c^*(x', y')$ su nekorelisani) imamo:

$$E\{e(x, y)c^*(x', y')\} = 0, \quad \forall (x, y) \text{ i } (x', y'),$$

$$E\{a(x, y)c^*(x', y')\} = E\{\hat{a}(x, y)c^*(x', y')\} = E\{[h_w(x, y) * c(x, y)]c^*(x', y')\},$$

odnosno:

$$R_{ac}(x, y) = h_w(x, y) * R_c(x, y).$$

Nakon primjene Furijeove transformacije, frekvencijska karakteristika nekauzalnog Vinerovog filtra je data sa:

$$H_w(u, v) = \frac{P_{ac}(u, v)}{P_c(u, v)}.$$

Član $P_{ac}(u, v)$ niti je poznat, niti se može lako procijeniti. Ako slučajni signali (slika i šum) nisu korelisani i imaju srednju vrijednosti jednake nuli, vrijedi:

$$E\{a(x, y)n^*(x', y')\} = E\{a(x, y)\}E\{n^*(x', y')\}$$

$$R_{ac}(x, y) = R_a(x, y), \quad R_c(x, y) = R_a(x, y) + R_n(x, y),$$

$$P_{ac}(u, v) = P_a(u, v), \quad P_c(u, v) = P_a(u, v) + P_n(u, v).$$

Stoga frekvencijska karakteristika Vinerovog filtra, za aditivni šum koji je nezavisan od signala ima oblik:

$$H_w(u, v) = \frac{P_a(u, v)}{P_a(u, v) + P_n(u, v)},$$

gdje je $P_a(u, v)$ spektralna gustina snage ansambla slučajnih slika i $P_n(u, v)$ je spektralna gustina snage slučajnog šuma. Ako imamo samo jednu sliku, tada je $P_a(u, v) = |A(u, v)|^2$. U praksi je veoma rijetko poznata spektralna gustina snage slike bez šuma. Budući da mnogo slika ima sličnu spektralnu gustinu snage, ona se može modelirati preko eksponencijalno opadajuće prostorne funkcije $R_b(x, y) = \rho^{\sqrt{x^2 + y^2}}$, $0 < \rho < 1$, a zatim se taj model koristi kao estimat od $P_a(u, v)$. Uz pretpostavku da je spektar snage šuma konstantan, on se određuje izračunavanjem periodograma u oblasti frekvencijske ravni koja odgovara visokim učestanostima.

Problem nenultih srednjih vrednosti signala i šuma se rješava tako da se prvo uradi oduzimanje srednjih vrijednosti slike i šuma, zatim filtriranje i na kraju dodavanje srednje vrijednosti originalne slike u filtriranu sliku.

Frekvencijska karakteristika Vinerovog filtra je realna i nenegativna, te utiče samo na amplitudni spektar. Zbog realnosti frekvencijske karakteristike impulzni odziv Vinerovog filtra nije kauzalan.

Na niskim frekvencijama je snaga slike mnogo veća od snage šuma:

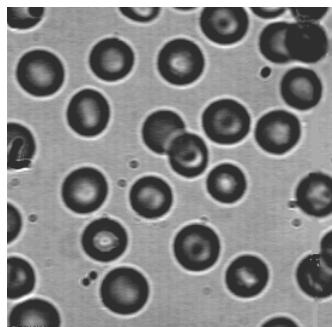
$$P_a(u, v) > P_n(u, v), H_w(u, v) \approx 1.$$

Na visokim frekvencijama dominira šum:

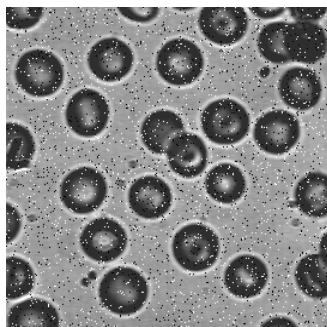
$$P_a(u, v) < P_n(u, v), H_w(u, v) \approx 0.$$

Vinerov filter za redukciju šuma je NF filter.

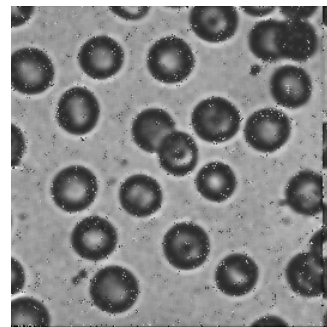
Na Slici 67 i Slici 68 dati su primjeri primjene Vinerovog filtra za prigušivanje šuma.

(a)

(b)

(c)

Slika 67. (a) Originalna slika. (b) Slika sa šumom (“so i biber”).
(c) Slika filtrirana Vinerovim filtrom.

Slika 68. (a) Slika narušena šumom. (b) Slika filtrirana Vinerovim filtrom.